

Savas KAMPAS

Telšių „Kranto“ vidurinės mokyklos laikraštis

2010-2011 M. M.

gruodis NR. 2

KAINA 1 LT

Metų karuselė

Skrenda paukščiai
Į šiltus kraštus.
Bėga bėga metai,
Švelniai liečia mus.
Patirtim kinkyta
Skrieja karieta.
Karuselė metų
Greitai suka ją.
Praeities šešėliai
Seka mus tolyn,
Karuselė metų
Traukia vis gilyn.

Nuotaikų sukuryje

Po saulės spindulėlių
Mėlyname danguje.
Po meilės trupinėlių
Kiekvieno širdyje.
Po snaigėlę ant delniukų,
Po norą mažų nykštukų.
Kad išsipildytų troškimai,
Nebaisūs mums pusnynai.
Po didžiulį krepšį dovanų,
Kalėdų nuotaikų linksmų,
Todėl mes švęskime visi,
Visi – maži ir dideli!

Dovilė Lučinskaitė, 6c kl.

Piešė J. Bieliauskienė

Vaikystę paliekant...

Laiko eiklieji žirgai negailestingai lekia pirmyn. Nespėjame apsižvalgyti – metų jau nebėra. Kol maži. norime kuo greičiau užaugti. Tik vėliau, įsisukę į mokslų rūpesčių, darbų karuselę, suprantame, kad pats gražiausias Gyvenimo laikas buvo vaikystė. Deja, jos nebesugrąžinsime... Ji aplanko mus tik sapnuose ir prisiminimuose. Nebėkite, vaikai, iš nuostabios Vaikystės Šalies, kuo ilgiau pasidžiaukite ja...

Lietuvių kalbos mokytoja metodininkė G. Juškienė

7a klasės mokinių mintys iš rašinio „Palieku vaikystės šalį“.

* Vaikystė – pats gražiausias žmogaus gyvenimo tarpsnis, kai gali niekuo nesirūpinti – tiesiog gyventi. Norėčiau likti vaiku visą gyvenimą. Tačiau ateina laikas – reikia žengti į suaugusiųjų pasaulį.

Domante Paulauskytė

* Jau išaugau savo vaikiškus drabužėlius ir žaislus seniai užmigdžiau palėpėje. Vadinasi, vaikystė palieka mane...

Eglė Virkėytė

* Vaikystė – tai mažo žmogaus gyvenimo ir jį supančio pasaulio pažinimo pradžia. Ji praeina, bet visam gyvenimui lieka tų nerūpestingų dienų prisiminimai.

Modestas Urvakis

* Jau palikau vaikystės šalį. Dabar plaukiu tolyn ir apie nieką negalvoju.

Viktoras Soltanas

* Vaikystės atsiminimai patys šviesiausi. Niekada nenorėčiau palikti šio nuostabaus pasaulio. Tačiau vaikystė išeina ir niekada nesugrįš. Todėl man labai liūdna.

Robertas Pronckus

* Iš nuotraukos žvelgia maža mergytė. Pažiūrėjus į ją ima juokas, nes ji „mažoji garbanėlė“ (taip ją vadino tėtis ir mama) baltais garbanotais plaukais, žaliomis akimis ir be galo laiminga šypsena...

Eglė Barkevičiūtė

* Liūdna, kad vaikystė, gražus ir šviesus mano gyvenimo laikas, nebegrįš. Tikrai jos pasiilgsiu.

Rokas Dargevičius

* Suprantu, kad vaikystė nebesugrįš, bet ji visada liks mano atmintyje.

Gintarė Gurauskaitė

Prisimenu, kaip iš kaladėlių statydavau namus, „vairuodavau“ mašinėles, smėlio dėžėje kepdavau bandeles. Kai mokiausi rišti batų užvarščius, darbas atrodė neįveikiamas. Dabar tai, aišku, juokinga.

Gvidas Macys

* Gražiausi mano vaikystės prisiminimai susiję su Baltijos jūra. Mama pasakojo, kad pirmąjį žodį ištarčiau būtent prie jūros. Ten pirmą kartą gėrėjausi nuostabiu saulėlydžiu...

Rimantė Radžvilaitė

* Mano pirmosios Šv. Kalėdos buvo nuostabios, nes Kalėdų Senelis atnešė daug dovanų. Aišku, reikėjo sakyti eilėrašį. O tai man labiausiai nepatiko. Bet ką darysi, kai nori dovanų...

Dovydas Kuzas

* Vaikystė žaisminga, vėjavaikiška... Tačiau ji nesitęsia amžinai. Nors ir labai norėčiau joje pasilikti, ji lyg paukštis nesulaikomai išskrenda. Liūdna, kad ji niekada nebesugrįš, o liks tik nuostabūs prisiminimai.

Simona Simaitytė

* Aš labai pasiilgstu paukščių čiulbėjimo, karvės mūkimo, gaidžio rytinės giesmės ir močiutės keptų miltinių blynų.

Karolis Tiškinas

* Kaime išvydau pirmą saulės spindulį ir ryto rasą, susipažinau su daugybe augalų ir gyvūnų. Kaimas man ir dabar be galo brangus.

Greta Norbutaitė

* Kaip norėčiau atsukti laiką atgal, kad galėčiau būti maža, maža, valgyti saldžias braškes pas močiutę kaime ir basomis bėgioti po kiemą.

Gabrielė Giniotytė

* Vaikai labai nori būti suaugę. Bet kai užauga, greitai pasiilgsta išdykėlės vaikystės, kai galėjo nerūpestingai leisti laiką.

Kimas Norvaišas

* Vaikystė – pats nuostabiausias mano gyvenimo laikotarpis. Nežinau, kaip bus toliau, bet iš tėvų ir senelių pasakojimų suprantu, kad tolimesnis gyvenimas bus rimtų sprendimų laikas, reikalaujantis didžiulės atsakomybės.

Julius Norvaišas

* Palieku vaikystės šalį ir žengiu į naują pasaulį. Nekantraudama laikiu, kada galėsiu patirti naujų išpūdžių. Tačiau tikrai žinau, jog pasiilgsiu savo šviesios, spalvotos vaikystės.

Silvija Juciūtė

Mokykla atšventė savo jubiliejų

Š. m. spalio 7 d. mokyklos sporto salėje vyko tinklinio varžybos, skirtos „Krant“ vidurinės mokyklos 30-mečiui. Varžėsi mokinių komanda „Moksluikai“ ir mokytojų komanda „Šviesa“. Po įtemptos kovos rungtynės baigėsi rezultatu 2:1. Šį kartą stipresni buvo mokiniai.

Spalio 8 d. buvo paminėtas mokyklos gimtadienis. Ta proga organizuotas neeilinis mokytojų tarybos posėdis, kuriam vadovavo dvyliktokai. Posėdžio metu buvo prisiminti trys mokyklos gyvenimo dešimtmečiai. Pirmąjį dešimtmetį priminė valytoja Zoselė, pasidžiaugusi tuomečiu jaunu, gražiu mokytojų kolektyvu. Na, o smagiausia buvo klausytis mokytojų ansamblio (labai aktyvaus pirmąjį dešimtmetį) dainos. Antrąjį dešimtmetį vainikavo tų metų įvykių liudininkės mokytojos Bernardutės Urbelytės kalba, turėjusi būti neįdomi, nuobodi, bet pralinksminusi visus klausytojus. Vėliau buvo prisiminta graži trečiojo dešimtmečio mokytojo dienos tradicija – „Kietojo riešutėlio“ nominacija.

Taigi nominacija „Du kartus į tą patį vandenį“ atiteko pradinio ugdymo mokytoja vėl tapusiai S. Rekašienei, „Paukštelis narvelyje nesuoks“ – lietuvių kalbos mokytojai B. Urbelytei. „Visi keliai veda pas Sonatą“ – nutarė dvyliktokai ir įteikė šią nominaciją socialinei pedagogei S. Končienei. Originalios nominacijos „Geriau tyla, negu byla“ statulėlė atiteko informacinių technologijų mokytojui T. Kinčiui. „Už vaisingumą“ apdovanotos anglų kalbos mokytojos.

Maloniai ir smagiai prabėgo šventinė popietė. Po šventinio šurmilio vėl grįžtame prie įprastų darbų, pasitikdami ketvirtąjį permainų ir renovacijų mokyklos dešimtmetį.

D. Saplinskienė, direktoriaus pavaduotoja ugdymui

Tolerancijos diena

„Krant“ vidurinėje mokykloje buvo minima Tolerancijos diena. Mokiniai per klasės valandėles pasigamino spalvotas apyrankes, prie jų prisegė ant popieriaus atspausdintus žodžius apie toleranciją.

Lapkričio 16-ąją visi pasipuošė „Tolerancijos apyrankėmis“. „Tolerancijos apyrankės“ taip pat buvo dalinamos visiems mokyklos bendruomenės nariams. Vyko tolerantiškiausio klasės mokinio bei tolerantiškiausio mokytojo rinkimai. Lapkričio 25 dieną bibliotekoje mokyklos direktorius paskelbė šių rinkimų rezultatus ir įteikė pagerbimo raštus šiems mokiniams:

- ☺ Čėjuskaitė Justė, 1a
- ☺ Rimkus Robertas, 1b
- ☺ Žiliūtė Ugnė, 1c
- ☺ Bumblytė Emilija, 2a
- ☺ Momgaudytė Vitalija, 2b
- ☺ Zykaitė Viktorija, 2c
- ☺ Vabolytė Gerda, 3a
- ☺ Bogvilaitė Gabija, 3b
- ☺ Vilkaitė Kotryna, 3c
- ☺ Plonis Airidas, 4a
- ☺ Gedminaitė Gintarė, 4b
- ☺ Šukytė Greta, 5a
- ☺ Baranauskis Karolis, 5a
- ☺ Vitkauskaitė Gabrielė, 5b
- ☺ Sabaliauskas Dilanas, 5b
- ☺ Norkus Aretas, 5c
- ☺ Daraškevičiūtė Gabija, 6a
- ☺ Nūtautas Edvinas, 6a
- ☺ Juškaitė Mantvydė, 6b
- ☺ Šeršniovaitė Aistė, 6c
- ☺ Banytė Aistė, 7b
- ☺ Kaminskas Donatas, 7c
- ☺ Petreikis Mantvydas, 8a
- ☺ Stalmokaitė Egidija, 8b
- ☺ Rudnickis Martynas, 8c
- ☺ Ramonaitė Vitalija, 9a
- ☺ Dzigaitė Vaida, 9b
- ☺ Ubartas Mindaugas, 10a
- ☺ Vagdarytė Margarita, 10b
- ☺ Kaveckas Juozas, 12a
- ☺ Simanauskas Mantas, 12b

Labiausiai mokiniai **pasitiki** istorijos mokytoju Artūru Gintautu. **Tolerantiškiausia**, mokinių nuomone, yra lietuvių kalbos mokytoja Rita Šilanskienė. **Nuoširdžiausia** pripažinta Zita Galminienė, kūno kultūros mokytoja.

„Savo kampo informacija

Netradicinė lietuvių kalbos ir etnografijos pamoka

Lapkričio 24 d. 5–10 klasių mokiniai skubėjo į netradicinę pamoką „Iš amžių glūdumos“. Viešnios iš Vilniaus – Valstybinio jaunimo teatro aktorė J. Matekonytė ir folkloro aktorė K. Bareikienė – gyvu, tarmišku žodžiu, netradiciniais liaudiškais muzikos instrumentais ir išraiškinga vaidyba pristatė mūsų tarmes.

Keista, tačiau įdomiausia buvo žiūrėti mūsų gimtosios, žemaičių kalbos pristatymą. Supažindinimas su žemaičių tarme prasidėjo žemaitiška daina. Po to suvaidino mini spektakliuką apie tai, kaip jaunikis važinėjo po visą Žemaitiją žmonos ieškodamas. Rietave rado savo išrinktąją „sustomtėnė“ (t.y. žemą, storą). Kai jiedu „susizenijo“, jaunikis pamatė, kad jo žmona yra baisi apsirijėlė. Jei tik jaunikis paklausdavo, ar ji suvalgė tą ar aną, ji atsakydavo „je“ (taip). Spektaklyje nebuvo panaudota labai daug dekoracijų, tačiau jų užteko, kad viskas atspindėtų realų įvykį.

Vėliau pristatė, kaip pasakė aktorė K. Bareikienė, uogų ir grybų žmogeliukų tarmę. Aktorės suvaidino vaizdelį, kuriame buvo pasakojama apie šykštų senolį, kuris norėjo į Dangų patekti. Žiūrėdami šį vaizdelį supratome dzūkų šmaikštumą, jų tarmės grožį ir skambumą.

Tačiau turime pripažinti, kad ne visos tarmės buvo mums suprantamos. Sunkiausiai supratome rytų aukštaičių, t.y. kupiškėnų šnektą. Šią tarmę pristatė aktorė V. Matekonytė, kuri yra kilusi iš šio krašto.

Smagu buvo, kai aktorė K. Bareikienė pristatydamas vakarų aukštaičių tarmę į sceną pakvietė mano klasės draugą Šarūną, kuris turėjo persikūnyti į Pietrį.

Pasiklausius tikriausiai visiems buvo ne tik keista, bet ir malonu išgirsti, kad aukštaičių sutartinės yra unikaliausias reiškinys viso pasaulio sutartinių folkloristikoje. Vadinasi, mes, lietuviai, turime kuo didžiulotis pasaulyje ir turime ką išsaugoti, nes tai yra palikimas ateinančioms kartoms.

Netradicinės lietuvių kalbos pamokos pabaigoje aktorės suorganizavo trumpą viktoriną. Atsakinėdami į mums pateiktus klausimus sužinojome kuo skiriasi vyžos ir naginės, ką reiškia žodžiai „žaržuola“, „uslanas“. Taip pat aktorės mus skatino nepamiršti lietuviškų tarmių, jas puoselėti, saugoti senovinius lietuvių papročius.

Džiaugiuosi už visus, kad aktorės paruošė tokią puikią programą ir neaplenkė mūsų mokyklos. Taip pat smagu, kad mokiniai nekėlė triukšmo, išliko kultūringi ir tolerantiški. Ir dar... Galbūt mūsų berniukai, paraginti aktorės K. Bareikienės, išmoks groti šukomis ir gros mums, gražuolėms lietuvaitems.

Bernadeta Abromavičiūtė, 10a kl.

Penktokų LIK-as

Spalio 22 dieną vyko mokinių savivaldos organizuotas renginys penktokams. Šiame LIK-e vaikai galėjo parodyti savo gabumus. Jie vaidino, dainavo, kiti net šoko. Visi mokiniai buvo labai vikrūs ir energingi, o klasės draugai audringai juos palaikė. Dalyvius stebėjo itin maloni ir teisinga

komisija. Savivaldos kolektyvas parengė įdomią parodiją. Jie įkūnijo personažus, kurie linksmo visą šalį. Juokas ir šypsenos spindėjo visų veiduose. Renginiui baigiantis penktokai dovanavo vieni kietiems dovanėles. Penktokai į savo klases grįžo patenkinti ir laimingi.

Emma Žilakauskaitė ir Dovilė Lučinskaitė, 6c kl.

7-okai pakvietė domėtis gimtuoju miestu

Būdami šeštokai, dabar 7c klasės mokiniai dalyvavo integruotame projekte „Telšiai – mano miestas“, skirtame Telšių vardo paminėjimo 560 metinėms. Jie pasiskirstę grupėmis rinko medžiagą apie miesto istoriją, išymus žmones, kultūrą, švietimą. Bendradarbiavo su muzikos mokytoja (mokėsi dainų apie Telšius, Žemaitiją), su dailės – kūrė miesto vaizdų koliažus, su lietuvių kalbos mokytoja rašė rašini: „Ką papasakočiau apie savo miestą svečiui iš kitur“. Taip pat, kad daugiau sužinotų apie Telšius, vyko į ekskursiją po miestą.

Medžiagos surinkta daug, darbų atlikta nemažai, todėl pavasarį savo projektą pristatė kolegoms iš 6a ir 6b klasių, o spalio 21 d., padedami auklėtojos L. Každailėvičienės ir muzikos mokytojos V. Laurinavičienės, vedė integruotą pamoką „Telšiai – mano miestas“ šiemetiniams šeštokams, kurios metu ne tik pristatė atliktus darbus, grojo dūdelėmis, bet ir kvietė dalyvauti šeštokus: jiems uždavė klausimų apie Telšių istoriją, išvymus, siūlė patiems pasidomėti gimtuoju miestu.

7-okai tikisi, kad dalyvavusiems pamokoje buvo įdomu ir jie tikrai labiau pasidomės gimtuoju miestu.

*L. Každailėvičienė,
lietuvių kalbos mokytoja*

Iš vakaronės „Neišsenkantis senelių lobynas“ sugrįžus

Paskutinį lapkričio penktadienį, 26 d., prieš pat Adventą, būreliai vyresniųjų klasių moksleivių traukė į „Džiugo“ vidurinę mokyklą, kurioje jau antrus metus vyko Telšių rajono 9–12 klasių mokinių etnovakaronė. Joje dalyvavo mūsų mokyklos 10b klasės dainininkai ir šokėjai.

Į aktų salę sugužėjo pasipuošę renginio dalyviai, ant stalų, užtiestų lino staltiesėmis, išdėliojo atsineštus senovinius valgius. Scenoje virkavo armonika, griežė smuikelis – taip susirinkusiuosius pasveikino folklorinis ansamblis „Spėgėns“ (vad. A., D. Bumblauskai). Režisierė A. Mišeikytė gražia žemaitiška šnekta kvietė šokti senovinių šokių, dainuoti folklorinių dainų. Reikėjo pamatyti šokančių, dainuojančių, pasakojančių, grojančių moksleivių šypsenas! Negalima buvo nesidžiaugti matant linksmus jaunos žmones. Kaip nuotaikingai sukosi poros, šokdamos „Grandskverą“, „Grečėnikę“, „Pjoviau šieną“, „Oirą“, „Klerkus“, „Polką su ragučiais“ ir kt. šokius. Šoko visi: ir tie, kurie buvo išmokyti savo šokių mokytojų per meninės raiškos užsiėmimus, ir tie, kurie mokėsi čia pat, vietoje. Linksmosios iš širdies. Ir ne šiuolaikiškiems užsienietiškiems ritmams, o savo senelių melodijoms skambant. Ir kaip nešoksi, jei „Polką su ragučiais“ pradėjo pats „Džiugo“ vidurinės mokyklos direktorius M. Sabaliauskas. Pertraukose tarp šokių klausėmės folklorinių dainų. Kadangi mes nuo Zakso kalno, tai ir mūsų atliekamų liaudies dainų pradžios buvo apie kalną. Kiekvienos mokyklos atstovai kūrybiškai, vieni už kitus šmaikščiau pristatė iš kulinarinio paveldo pasirinktą patiekalą. Margarita ir Modesta pasakojo, kaip kepti naminę duoną, kiti dalyviai – kaip spausti varškės sūrį, „rūkyti“ obuolius ir kt. Mokiniai atlydėję mokytojai buvome mokyklos direktoriaus M. Sabaliausko apdovanoti Padėkos raštais, originaliomis puokštėmis.

Mokydamiesi folklorinių dainų ir šokių mokiniai giliau ir plačiau susipažįsta su savo tautos folkloro raiškos galimybėmis šiandienos kultūroje, įsitikina, kad tai gali būti ir kaip bendravimo priemonė. Pabuvus tokiam renginyje pagalvoji, kad Lietuva ne tik dainų, bet ir šokių kraštas. Turėjome progos įsitikinti, kad mūsų jaunimui nesvetimi senoviniai šokiai ir dainos, tik reikia patrauklia forma tai pateikti. Galima džiaugtis, kad tokia vakaronė tampa gražia tradicija. Vakaronės dalyviai į savo mokyklas grįžo kupini išpūdžių ir, tikiuosi, pagarbos, meilės savo tautos kultūrai.

Stefanija Beržinskienė, 10b klasės auklėtoja

„Šviesoforo“ varžybų regioninis etapas Jurbarke

Spalio 20 d. Jurbarke vyko pradinė klasių mokinių varžybų „Šviesoforas“ regioninis etapas. Svarbiausias konkurso tikslas – pradėti ir toliau ugdyti mažųjų saugaus eismo įgūdžius: pažinti kelio ženklus, sugebėti spręsti eismo situacijas maketuose ir užduotis virtualioje erdvėje.

Šiais metais regioninėse varžybose buvo vykdomos vadovaujantis naujais nuostatais. Anksčiau komandą sudarė 8 mokiniai ir komandos vadovai. Dabar komandoje 1-4 klasių tik 4 mokiniai ir komandos vadovas. Jose dalyvavo ir mūsų mokyklos pradinukų komanda.

Telšių rajono garbę gynė: **Kamilė Špakauskaitė** (I kl.), **Kotryna Petkutė** (II kl.), **Gabija Šarkauskaitė** (III kl.), **Akvilė Juciūtė** (IV kl.). šauniau sekėsi Kotrynai Petkutei. Ji visas užduotis atliko puikiai.

Varžybų metu komandų laukė rimi išbandymai. Varžėsi net aštuoniose rungtyse. Dalyviai turėjo paaiškinti ir praktiškai parodyti kelių makete, kodėl ir kaip pėsčiasis turi elgtis įvairiose eismo situacijose, žinoti kelio ženklų reikšmes. Teko spręsti viktorinos užduotis, visai komandai buvo skirta videoužduotis, reikėjo aptarti matytą situaciją ir pakomentuoti, kokias klaidas padarė jų bendraamžiai, eidami į mokyklą ir grįždami namo. Praktines užduotis atliko tikroje gatvėje: ryškiomis liemenėmis „pasipuošę“ pradinukai, turėjo pereiti per kelią pėsčiųjų perėjoje ir šviesoforo reguliuojamoje sankryžoje, taip pat turėjo pademonstruoti, kur ir kaip turi būti nešiojami atšvaitai. Komandų kapitonų rungtis buvo skirta pastabumui ir orientacijai įvertinti.

Iš sankryžų sugrįžusius vaikus organizatoriai vaišino karšta arbata ir sumuštiniais. Varžybų pabaigoje dalyvių žvilgsniai kryo į dovanomis nukrautus stalus, kur stūksojo laimėtojų taurės. Galiausiai paskelbus rezultatus paaiškėjo, kad užėmėme III vietą. Komandai ir mokytojai buvo įteikta taurė, diplomai ir asmeninės dovanos – knygos.

Neprailgo kelionė į Jurbarką ir atgal, visų nuotaikos buvo puikios.

Mokytoja Vilija Gabalytė

I-IV klasių „Šviesoforo“ varžybos

Šių metų lapkričio 29 dieną „Kranto“ vidurinėje mokykloje vyko saugaus eismo varžybos. Jose dalyvavo 11 komandų, kurias sudarė pradinė klasių mokiniai. Kiekvienoje komandoje buvo po 5 narius. Varžybas vedė saugaus eismo būrelio mokytoja Vilija Gabalytė.

Rungtys buvo įvairios: reikėjo pereiti pėsčiųjų perėją; makete parodyti, kaip pėstysis turi elgtis įvairiose situacijose; pasakyti, ką reiškia kelio ženklai, ir prisitvirtinti atšvaitą. Komandos piešėjai piešė piešinius, paskui jais papuošė mokyklos koridorių. Rungtims teisėjavo pradinė klasių mokytojos bei policininkas Kęstutis.

Varžybas laimėjo 3b klasės komanda „Linksmosios švieselės“ (Gabija Bogvilaitė, Kotryna Igarytė ir Gabija Šarkauskaitė). Jos surinko maksimalų balų skaičių. Nedaug nuo jų atsiliko 3a ir 1c klasių komandos.

Visoms komandoms svečias įteikė padėkos raštus ir atminimo dovanėles.

Gabija Šarkauskaitė, 3b kl.

Dovana „Saugaus eismo“ būrelių dalyviams

2010 metų gruodžio 16 dieną Saugaus eismo būrelių dalyviai mokyklos lėšomis vyko į Šiaulius. Pradinė klasių mokiniai apsilankė Radijo ir televizijos muziejuje, kur susipažino su įvairiais mechaniniais garso atkūrimo prietaisais, dalyvavo elektros energijos gamybos pratybose. Ch. Frenkelio viloje mokiniai pasivaikščiavo po stilizuotą dvarą ir sužinojo, kokia buvo dvarininkų kasdienybė bei laisvalaikis. Aušros alėjos rūmuose vaikai ne tik apžiūrėjo archeologijos ekspoziciją, bet ir dalyvavo pratybose „Virvučių vijimas su akmenukais“ bei „Karinė paslaptis“.

Pažintinė išvyka vaikams labai patiko. Gaila, pasak mokytojos Vilijos Gabalytės, kad dalis vaikų negalėjo vykti kartu, nes sirgo.

„Savo kampo“ informacija

Turininga išvyka

Ankstų lapkričio vienuoliktosios rytą 8c klasės mokiniai išvyko į Kauną. Oras buvo darganotas, tačiau mūsų nuotaika buvo puiki.

Atvykę į Kauną, pirmiausia aplankėme IX fortą. Įėję į forto muziejų, prieš akis išvydome didžiulį, spalvotą vitražą. Po muziejų mus vedžiojo gidė, pasakodama apie nacistinio ir sovietinio genocido istorinius faktus. Vaikščiojome tvirtovės koridoriais, kuriais prieš kelis šimtmečius žingsniavo tikri kariai, belaisviai, nusikaltėliai.

Kitas mūsų lankymo objektas – Pažaislio vienuolynas. Ten sužinojome apie labai rimtus Kamaldulių ordino vienuolius, jų gyvenimą, apie baroko stiliaus bažnyčios, kuri buvo pastatyta specialiai šiems vienuoliams, istoriją.

Paskutinis mūsų ekskursijos objektas – Vytauto Didžiojo karo muziejus. Turbūt įdomiausia šio muziejaus ekspozicija „Lituanica“, kurioje eksponuojami S.Dariaus ir S.Girėno daiktai iš lėktuvo, kuriuo jiedu skrido per Atlanto vandenyną.

Jau sutemus visi sulipome į autobusą ir pavargę, bet linksmi patraukėme Telšių link. Manau, ekskursija nusivylusių nebuvo.

Ieva Adomaitytė, 8c kl.

Kelionė po Lietuvą

Vieną rudens rytą 6b ir 6c klasių mokiniai su šypsenomis rinkosi mokyklos kieme ir nekantriai laukė, kol atvyks autobusas. Pajudėję iš Telšių visi sudainavo dainą mokytojai Lilijai Avižienei, sveikindami ją su gimimo diena. Kelias į Anykščius buvo ilgokas, bet smagus. Visi išdykavo, žaidė ir juokavo.

Anykščiuose aplankė Jono Biliūno kapą. Mažais ir stačiais laipteliais vaikai užkopė į Laimės žiburį. Vėliau Rogučių trasoje linksmomis kalneliais leidosi nuo stataus kalno. Vaikai buvo apimti nenumaldomo džiaugsmo. Pasilinksminę, sušalę, bet žvalūs vyko prie Puntuko akmens, kuris visus nustebino. Didžiausią išpūdį paliko Molėtų observatorijoje esantis didžiausias Lietuvos teleskopas. Mokiniai žiūrėjo nuostabų filmą apie žvaigždes. Grįždami namo vaikai buvo ramesni. Juos nuvargino ilga, tačiau labai smagi kelionė.

„Savo kampo“ informacija

„Bebriukai“ sprendė galvosūkius

Lapkričio mėnesį Lietuvoje vyko 7-asis informacinių technologijų konkursas BEBRAS. Kitaip nei ankstesniais metais, mokiniai užduotis sprendė tiesiogiai internete, tad organizatoriams nepavyko išvengti techninių nesklandumų. Dėkojame ištvėringiems konkurso dalyviams ir džiaugiamės jų rezultatais. Į geriausiųjų penkiasdešimtuką pateko 8a mokiniai Mantas Urnikis (19 vieta; 90 taškų), Povilas Gedminas (28 vieta; 82,5 taško) ir Julius Daraškevičius (40 vieta; 75 taškai) bei 10b klasės mokinys Alfredas Pronckus (38 vieta; 75,75 taško).

„Savo kampo“ informacija

Profesijų pasirinkimo perspektyvos

* Lydimi klasių auklėtojų Ž. Alekniešės ir V. Laurinavičienės mūsų abiturientai apsilankė Klaipėdos valstybinėje kolegijoje, kur išsamiai susipažino su kolegijos visais keturiais fakultetais, mokymosi, gyvenimo sąlygomis bei kultūriniu ir sportiniu studentų gyvenimu. Didžiausią išpūdį visiems paliko technologijų fakultetas.

Išvykos metu apsilankyta ir Klaipėdos universitete. Išpūdingiausia čia – tai STUDLANDAS su savo puikiomis auditorijomis, su Klaipėdos miesto maketu, prie kurio dvyliktokai užtruko ilgokai. Išklause paskaitą apie universiteto istoriją, susipažinę su studijų programomis, mokiniai apsilankė gamtos ir matematikos mokslų fakultete, kuris įsikūręs sename raudonų plytų pastate.

* Lapkričio 18 dieną mokyklos PIT-e dvyliktokai susitiko su Šiaulių universiteto humanitarinių mokslų, technologijų, menų, matematikos ir informatikos, edukologijos bei socialinės gerovės ir negalės studijų fakultetų dėstytojais ir studentais. Visi svečiai nuoširdžiai papasakojo apie studijas, atsakė į mokinių pateiktus klausimus. Aktyviausi mokiniai gavo net dovanų.

* Gruodžio 8 d. dešimtokams buvo organizuota išvyka į Kuršėnų politechnikos mokyklą bei Šiaulių profesinį rengimo centrą.

* Gruodžio 9 d. siekdama užtikrinti galimybę moksleiviams, jų tėvams ir mokytojams gauti išsamią informaciją apie koleginių studijų sąlygas, priėmimą, vykdomas studijų programas bei skatindama kryptingą profesijos pasirinkimą Šiaulių valstybinė kolegija organizavo studijų parodą „SVAKO STUDIJOS GYVAI“. Mūsų dvyliktokai aktyviai domisi ateities galimybėmis, studijomis ir konkrečiomis specialybėmis, tad vyko į šį renginį.

Profesijos patarėja S. Rekašienė